

20 Νοεμβρίου, 1996

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146, 25 ΚΑΙ 28 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ ΖΙΓΓΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 507/95)

-
- Έννομο συμφέρον — Αποκλεισμός του όταν προσβάλλεται η απόφαση της διοίκησης από αυτόν που δεν πληροί τους νομίμους όρους που απαιτούνται στην εκάστοτε ρύθμιση — Διαφορετική η περίπτωση προσβολής των ιδίων των τιθεμένων όρων οπότε και το έννομο συμφέρον θεμελιούται επαρκώς.* 5
- Εισαγωγές — Κανονισμός — Περιορισμός και ρύθμιση εισαγωγών — Άρθρο 3 του περί Κανονισμού Εισαγωγών Νόμου Ν. 49/62 — Περιεχόμενο και ερμηνεία σε συνδυασμό και με τον Καν. 3 των Κανονισμών περί Εισαγωγών του 1968 — Προϋποθέσεις για την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Υπουργού να θέτει περιορισμούς — Αυθαίρετοι οι περιορισμοί στην κριθείσα περίπτωση.* 10
- Ο αιτητής προσέβαλε την απόρριψη της αίτησής του για άδεια εισαγωγής ποσότητας φασολιών. 15
- Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:
1. Όπως και να 'χουν τα πράγματα, η προδικαστική ένσταση των καθ' ων η αίτηση δεν μπορεί να ευσταθήσει και απορρίπτεται, γιατί ο αιτητής που δικαιούται βάσει του Νόμου να υποβάλει την αίτηση, προσβάλλει με την προσφυγή του βασικά αυτούς τούτους τους όρους και προϋποθέσεις που τέθηκαν για τη λήψη άδειας ει-
- 20

σαγωγής και επομένως δεν στερείται έννομου συμφέροντος να τους προσβάλει. Τουναντίον, έχει κάθε δικαίωμα να το πράξει.

- 5 2. Οι όροι που τέθηκαν εν προκειμένω είναι αυθαίρετοι, εκτός των πλαισίων της διακριτικής ευχέρειας που δίδει ο Νόμος στον καθ' ου η αίτηση Υπουργού και πέραν από τις πρόνοιες του Νόμου.

10 Ο αιτητής με βάση τον Καν. 3 των Κανονισμών Περί Εισαγωγών του 1968, θεωρείται εισαγωγέας, γιατί είναι μόνιμος κάτοικος της Δημοκρατίας, επομένως επιτρέπεται σ' αυτόν η εισαγωγή στη Δη-
μοκρατία οπωρώνα εμπορευμάτων κατόπιν άδειας του Υπουρ-
γού. Μια τέτοια άδεια δεν αποτελεί θέμα πολιτικής της διοίκησης,
15 η οποία αποφασίζεται και καθορίζεται αυθαίρετα και κατά το δο-
κούν, αλλά προνοείται σαφώς από το Νόμο και καθορίζονται σ'
αυτόν τα πλαίσια των περιορισμών και των ρυθμίσεων που είναι
επιτρεπτό να γίνονται όταν τούτο κρίνεται αναγκαίο για το δημό-
σιο συμφέρον.

20 Το σχετικό με τη θέση αυτή άρθρο είναι το 3(1) του Περί του Κα-
νονισμού των Εισαγωγών Νόμου Ν. 49/62, όπως τροποποιήθηκε
από το Ν. 7/67 και 39(1)/94.

25 Ο περιορισμός και η ρύθμιση εισαγωγής φασολιών με βάση το
Άρθρο 3 του Νόμου δε δίδει την απόλυτη ευχέρεια στον Υπουργό
να καθορίζει τα κριτήρια σαν κι αυτά που καθόρισε, αλλά μια και
κρίθηκε ότι ο περιορισμός και η ρύθμιση της εισαγωγής ήταν ανα-
γκαία, ο περιορισμός και η ρύθμιση έπρεπε να γίνει όπως προσ-
διορίζεται στο Νόμο, δηλαδή για να ενθαρρυνθεί η τοπική παρα-
γωγή και βιομηχανία, για να βελτιωθεί το εμπορικό ισοζύγιο, να
30 τηρηθούν οι διεθνείς υποχρεώσεις ή να αναπτυχθεί η οικονομία
της Δημοκρατίας και όχι για να περιορίζεται η εισαγωγή σε εισα-
γωγείς που υποβάλλουν Δήλωση Εγκεκριμένων Ελεγκτών που πε-
ριλαμβάνει τις αγορές οσπρίων σε είδος και αξία για τα χρόνια
35 1992-1994 και που έχουν εισάξει οσπρία τουλάχιστον κατά το ένα
από τα τρία τελευταία χρόνια όπως καθορίστηκε στην ανακοίνω-
ση. Τέτοιος περιορισμός είναι ανεπίτρεπτος τόσο από το Άρθρο
3 του Ν. 49/62, όπως τροποποιήθηκε, όσο και από τον Καν. 3 των
προαναφερθέντων Κανονισμών του 1968. Η διάκριση που έγινε
και η παραχώρηση επιλεκτικά αδειών εισαγωγής είναι ανεπίτρε-
40 πτη από το Νόμο και σαν τέτοια δεν μπορεί έξω από τους περιο-
ρισμούς που θέτει ο Νόμος, να θεωρηθεί νόμιμη και εκτός ελέγχου
του Ανωτάτου Δικαστηρίου, με το πρόσχημα ότι αποτελεί πολιτι-
κή της Διοίκησης. Τουναντίον η προσβαλλόμενη πράξη είναι έξω
από τα πλαίσια του Νόμου και αποτελεί αυθαίρετη και πλημμελή

άσκηση της εξουσίας που παρέχει ο Νόμος στον αρμόδιο Υπουργό.

3. Με την κατάληξη αυτή, το δικαστήριο δεν κρίνει σκόπιμο να επε-
καταθεί στον ισχυρισμό περί αντίθετης μεταχείρισης του αιτητή 5
προς τα Άρθρα 25 και 28 του Συντάγματος, παρόλο που η προ-
σβαλλόμενη απόφαση θίγει και τα δικαιώματα του αιτητή που
απορρέουν από τα Άρθρα αυτά του Συντάγματος, όπως εισηγείται
ο δικηγόρος του.

Η προσφυγή επιτυγχάνει με £250 έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Karayianis v. Republic (1980) 3 C.L.R. 39, 15

Eteria Pirion Aphroditi Ltd v. Republic (1988) 3 C.L.R. 1555,

Foodrax Ltd κ.ά. v. Δημοκρατίας (1989) 3 A.A.Δ. 1922,

Pernaros v. Republic (1975) 3 C.L.R. 175, 20

Trikomitis Ltd v. Republic (1985) 3 C.L.R. 2328,

York International Securities (Cyprus) Ltd v. Central Bank of Cyprus 25
(1987) 3 C.L.R. 933.

Προσφυγή.

Προσφυγή με την οποία προσβάλλεται η απόρριψη από τους 30
Καθ' ων η αίτηση του αιτήματος του αιτητή για άδεια εισαγωγής
στην Κύπρο 100 τόνων φασολιών από την Αργεντινή.

Χρ. Τριανταφυλλίδης, για τον Αιτητή.

Ν. Νικολαΐδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η
αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Ο αιτητής την 1.2.95 υπέβαλε στον 40
Υπουργό Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού, αίτηση για λή-
ψη άδειας εισαγωγής στην Κύπρο 100 τόνων φασολιών από την
Αργεντινή.

Στις 7.3.95 το αίτημα του αιτητή απορρίφθηκε. Οι λόγοι της άρνησης είναι οι ακόλουθοι:

5 “Δεν εγκρίνεται, γιατί σύμφωνα με σχετική Ανακοίνωσή μας ημερομηνίας 6.2.95 (επισυνάπτεται) δεν έχετε πραγματοποιήσει απευθείας εισαγωγή οσπρίων τουλάχιστον κατά το ένα από τα τρία τελευταία χρόνια που είναι απαραίτητη προϋπόθεση για συμπερίληψη οποιουδήποτε αιτητή στην ποσόστωση ούτε έχετε υποβάλει δήλωση από εγκεκριμένο ελεγκτή για τυχόν αγορές 10 οσπρίων που έχετε πραγματοποιήσει κατά την διάρκεια των τριών τελευταίων χρόνων, δηλαδή 1992, 1993, 1994.”

15 Σαν αποτέλεσμα ο αιτητής καταχώρησε την παρούσα προσφυγή, με την οποία προσβάλλει την απόφαση του καθ’ ου η αίτηση Υπουργού σαν άκυρη, παράνομη και στερημένη οιουδήποτε έννομου αποτελέσματος.

20 Αναπτύσσοντας την επιχειρηματολογία του ο δικηγόρος του αιτητή, μεταξύ άλλων εισηγήθηκε, ότι το αιτιολογικό της προσαλλόμενης απόφασης είναι αυθαίρετο και πέραν των προνοιών του Νόμου και αποτελεί αυθαίρετη και πλημμελή άσκηση της εξουσίας που παρέχει ο Νόμος στον αρμόδιο Υπουργό. Ακόμα ισχυρίστηκε πως η μεταχείριση του αιτητή είναι αντίθετη προς τα άρθρα 25 και 28 του Συντάγματος, γιατί περιορίζει τα δικαιώματά 25 του κατά τρόπο μη προβλεπόμενο από το άρθρο 25 του Συντάγματος και δημιουργεί δυσμενή διάκριση σε βάρος του κατά αντίθετο τρόπο προς τις διατάξεις του άρθρου 28.

30 Η δικηγόρος των καθ’ ων η αίτηση υπέβαλε προδικαστική ένσταση και ισχυρίστηκε ότι ο αιτητής στερείται έννομου συμφέροντος να προσφύγει, γιατί δεν πληρούσε τους όρους που τέθηκαν από το Υπουργείο για λήψη της άδειας εισαγωγής. Οι όροι αυτοί αναφέρονται σε ανακοίνωση του Υπουργείου ημερ. 6.2.95 (Παράρτημα Ι στην ένσταση) και τέθηκαν γιατί υπήρχε πρόθεση να πα- 35 ραχωρηθούν άδειες για εισαγωγή περιορισμένης ποσότητας φασολιών. Γι’ αυτό το λόγο κλήθηκαν οι ενδιαφερόμενοι εισαγωγείς όπως μέχρι τις 21.2.94 υποβάλουν Δήλωση Εγκεκριμένων Ελεγκτών, η οποία να περιλαμβάνει τις αγορές οσπρίων σε είδος και αξία που πραγματοποίησαν για τα χρόνια 1992-1994. Απαραίτητη 40 προϋπόθεση για τη συμπερίληψη των ενδιαφερομένων εισαγωγέων είναι η απευθείας εισαγωγή οσπρίων τουλάχιστον κατά το ένα από τα τρία τελευταία χρόνια.

Ο αιτητής δεν υπέβαλε δήλωση, ούτε ισχυρίστηκε ότι ικανοποι-

ούσε την ως άνω προϋπόθεση. Ο ισχυρισμός του δικηγόρου του αιτητή στη γραπτή του αγόρευση πως ο αιτητής ικανοποιούσε την προϋπόθεση αυτή παρέμεινε ατεκμηρίωτος. Στο φάκελο της Διοίκησης δεν φαίνεται να είχαν υποβληθεί από τον αιτητή τέτοια στοιχεία.

5

Όπως και να 'χουν όμως τα πράγματα, η προδικαστική ένσταση των καθ' ων η αίτηση δεν μπορεί να ευσταθήσει και απορρίπτεται, γιατί ο αιτητής που δικαιούται βάσει του Νόμου να υποβάλει την αίτηση, προσβάλλει με την προσφυγή του βασικά αυτούς τούτους τους όρους και προϋποθέσεις που τέθηκαν για τη λήψη άδειας εισαγωγής και επομένως δεν στερείται έννομου συμφέροντος να τους προσβάλει. Τουναντίον, έχει κάθε δικαίωμα να το πράξει.

10

15

Όσον αφορά την ουσία της προσφυγής, η δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση εισηγήθηκε ότι οι όροι που τέθηκαν αποτελούν καθορισμό πολιτικής από μέρους της Διοίκησης της οποίας η σοφία δεν ελέγχεται από το Διοικητικό Δικαστήριο, γιατί είναι εκτός της δικαιοδοσίας του, όπως αυτή καθορίζεται στο άρθρο 146 του Συντάγματος. Για να τεκμηριώσει την άποψή της αυτή αναφέρθηκε στις αποφάσεις *Karayiannis v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 39, στις σελ. 44-45, *Eteria Pirion Aphroditi Ltd v. Republic* (1988) 3 C.L.R. 1555, στη σελ. 1557, *Foodpax Ltd κ.ά. v. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1922, *Pernaros v. Republic* (1975) 3 C.L.R. 175, *Trikomitis Ltd v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 2328, *York International Securities (Cyprus) Ltd v. Central Bank of Cyprus* (1987) 3 C.L.R. 933.

20

25

Η θέση της δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση δεν με βρίσκει σύμφωνο, γιατί οι όροι που τέθηκαν και συμφωνώ προς τούτο με το δικηγόρο του αιτητή, είναι αυθαίρετοι, εκτός των πλαισίων της διακριτικής ευχέρειας που δίδει ο Νόμος στον καθ' ου η αίτηση Υπουργό και πέραν από τις πρόνοιες του Νόμου.

30

35

Ο αιτητής με βάση τον Καν. 3 των Κανονισμών Περί Εισαγωγών του 1968, θεωρείται εισαγωγέας, γιατί είναι μόνιμος κάτοικος της Δημοκρατίας, επομένως επιτρέπεται σ' αυτόν η εισαγωγή στη Δημοκρατία οιασδήποτε εμπορευμάτων κατόπιν άδειας του Υπουργού. Μια τέτοια άδεια δεν αποτελεί θέμα πολιτικής της διοίκησης, η οποία αποφασίζεται και καθορίζεται αυθαίρετα και κατά το δοκούν, αλλά προνοείται σαφώς από το Νόμο και καθορίζονται σ' αυτόν τα πλαίσια των περιορισμών και των ρυθμίσεων που είναι επιτρεπτό να γίνονται όταν τούτο κρίνεται αναγκαίο για

40

το δημόσιο συμφέρον.

5 Το σχετικό με τη θέση αυτή άρθρο είναι το 3(1) του Περί του Κανονισμού των Εισαγωγών Νόμου 49/62, όπως τροποποιήθηκε από το Ν. 7/67 και 39(1)/94, που προβλέπει ότι:

10 “(1) Ο Υπουργός δύναται, οποτεδήποτε καθίσταται αναγκαίο για το δημόσιο συμφέρον να περιοριστεί και να ρυθμιστεί η εισαγωγή εμπορευμάτων, για να ενθαρρυνθεί η τοπική παραγωγή και βιομηχανία, να βελτιωθεί το εμπορικό ισοζύγιο, να τηρηθούν οι διεθνείς υποχρεώσεις, να αναπτυχθεί η οικονομία της Δημοκρατίας ή να παρεμποδιστούν οι εισαγωγές από χώρες οι οποίες ενεργούν κατά παράβαση του διεθνούς δικαίου σε βάρος της οικονομικής ενότητας της Δημοκρατίας ή των οικονομικών της συμφερόντων, με Διάταγμα που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, να περιορίζει και να ρυθμίζει την εισαγωγή των εμπορευμάτων που καθορίζονται στο Διάταγμα.”

20 Με βάση το προαναφερόμενο άρθρο 3, τα ξηρά φασόλια κατατάσσονται στη δασμολογική κλάση 07.13 και συμπεριλαμβάνονται στα εμπορεύματα που καθορίζονται στον πρώτο Πίνακα του Διατάγματος Κ.Δ.Π. 307/94, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας αρ. 2936, ημερ. 21.12.94 και υπόκεινται σε
25 άδεια εισαγωγής.

30 Ο περιορισμός και η ρύθμιση εισαγωγής φασολιών με βάση το άρθρο 3 του Νόμου δεν δίδει την απόλυτη ευχέρεια στον Υπουργό να καθορίζει τα κριτήρια σαν κι αυτά που καθόρισε, αλλά μια και κρίθηκε ότι ο περιορισμός και η ρύθμιση της εισαγωγής ήταν αναγκαία, ο περιορισμός και η ρύθμιση έπρεπε να γίνει όπως προσδιορίζεται στο Νόμο, δηλαδή για να ενθαρρυνθεί η τοπική παραγωγή και βιομηχανία, για να βελτιωθεί το εμπορικό ισοζύγιο, να τηρηθούν οι διεθνείς υποχρεώσεις ή να αναπτυχθεί η οικονομία της Δημοκρατίας και όχι για να περιορίζεται η εισαγωγή σε εισαγωγείς που υποβάλλουν Δήλωση Εγκεκριμένων Ελεγκτών που περιλαμβάνει τις αγορές οσπρίων σε είδος και αξία για τα χρόνια 1992-1994 και που έχουν εισάξει όσπρια τουλάχιστον κατά το ένα από τα τρία τελευταία χρόνια όπως καθορίστηκε στην ανακοίνωση. Τέτοιος περιορισμός είναι ανεπίτρεπτος τόσο από το άρθρο 3 του Ν. 49/62, όπως τροποποιήθηκε, όσο και από τον Καν. 3 των προαναφερθέντων Κανονισμών του 1968. Η διάκριση που έγινε και η παραχώρηση επιλεκτικά αδειών εισαγωγής είναι ανεπίτρεπτη από το Νόμο και σαν τέτοια δεν μπορεί έξω από τους περιο-

ρισμούς που θέτει ο Νόμος, να θεωρηθεί νόμιμη και εκτός ελέγχου του Ανωτάτου Δικαστηρίου, με το πρόσχημα ότι αποτελεί πολιτική της Διοίκησης. Τουναντίον η προσβαλλόμενη πράξη είναι έξω από τα πλαίσια του Νόμου και αποτελεί αυθαίρετη και πλημμελή άσκηση της εξουσίας που παρέχει ο Νόμος στον αρμόδιο Υπουργό. Τέλος αναφέρω πως η παρούσα υπόθεση διαφοροποιείται από τις αυθεντίες που παράθεσε η δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση. 5

Με την κατάληξη αυτή, δεν κρίνω σκόπιμο να επεκταθώ στον ισχυρισμό περί αντίθετης μεταχείρισης του αιτητή προς τα άρθρα 25 και 28 του Συντάγματος, παρόλο που επιγραμματικά θα έλεγα ότι η προσβαλλόμενη απόφαση θίγει και τα δικαιώματα του αιτητή που απορρέουν από τα άρθρα αυτά του Συντάγματος, όπως εισηγείται ο δικηγόρος του. 10

Η προσφυγή επιτυγχάνει. Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με £250 έξοδα εις βάρος των καθ' ων η αίτηση. 15

*Η προσφυγή επιτυγχάνει με £250
έξοδα εις βάρος των Καθ' ων η αί-
τηση.*